

Протокол

№

гр. София, 08.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 08.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **403** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК на именното повикване в 11:10 часа се явиха:

ИЩЦАТА Р. А. Н. чрез АДВ. Е. И. И. – редовно призована, не се явява, представлява се от адв.И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "ТЕХНИЧЕСКИ ОПЕРАЦИИ" – редовно призован, се представлява от юрк.Л. и юрк. Б., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор П..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА отговор на исковата молба с приложени към него писмени доказателства.

Адв.И. – Поддържам исковата молба. Да се приемат доказателствата. Няма да се ползваме от оспорените с отговора на исковата молба доказателствата, тъй като претенцията ще доказваме със свидетелски показания.

Юрк. Л./юрк. Б. – Оспорваме подадения иск. Моля да се приемат приложените по делото доказателства.

ПРОКУРОРЪТ - Да се приемат представените доказателства.

СЪДЪТ, по доказателствата,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към делото представените с исковата молба и с отговора на исковата молба писмени доказателства.

ПРИСТЪПВА към разпит на свидетелите.

СНЕМА самоличността на свидетелите:

Б. Б. Б. – 49 годишен, българин, български гражданин, неосъждан, имал съм правен спор с ответника през 2017 г.-2018 г., без родство с ищцата, предупреден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК при даване на неверни сведения. Обеща да говори истината.

Г. Л. С. – 46 годишен, българин, български гражданин, неосъждан, без дела с ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "ТЕХНИЧЕСКИ ОПЕРАЦИИ", съпруг на ищцата, предупреден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК при даване на неверни сведения. Обеща да говори истината.

СЪДЪТ отстрани от залата свидетеля Г. Л. С. и пристъпи към разпит на свидетеля Б. Б. Б..

СВИДЕТЕЛЯТ Б. Б. Б. на въпроси на адв. И. и съда:

Познавам Р. А. Н.. Бяхме колеги. През 2017 г., тя беше преместена в [населено място]. Преместиха ни заедно в един ден. Р. си говореше по телефона със семейството и не беше приятно. Тя плачеше и дъщеря ѝ плачеше. Мисля, че стоя около половин година, но не съм сигурен, аз бях 7 месеца. В [населено място] работихме заедно. Чувстваше се ужасно и аз се чувствах ужасно. Бяхме ежедневно заедно.

Пътувахме заедно с моя автомобил. Не ни дадоха никакви средства. Когато пристигнахме отидохме на хотел. Видяхме се с колегите около обяд и след това ни заведоха в Туристически дом „Кайлъка“. Първият път бяхме две- три вечери, след това, аз си намерих квартира в близко село, а тя си намери квартира в Плевен. Не знам колко е плащала за квартира. Нищо не ни беше осигурено. Разходите ни за издръжка се повишиха. Нямахме осигурени средства за храна. През седмицата нямаше възможност да се връщаме в София. През почивните дни имаше възможност да се връщаме в София, но не всички. В Плевен не се издава заповед кой е дежурен, а се казва устно кой трябва да е на разположение, което не ни дава възможност да пътуваме. Всяка събота и неделя трябва да има служители на разположение. Едната седмица са едни служители, другата седмица са други. Ние сме работили и в София заедно, но там тя се промени. С. мълчалива, депресирана, така изглеждаше. Споделяла ми е, че е заради липсата на семейството ѝ. Всеки ден си говорехме.

Адв. И. – Нямам повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ Б. Б. Б. на въпроси на Юрк. Л. и юрк. Б.:

Не съм сигурен за точната дата, когато тръгнахме да пътувам за Плевен. Не съм бил болничен. Когато ми свърши болничния тогава ме изпратиха. Заедно пътувахме. Аз бях в Плевен 7 месеца. Не си спомням колко месеца бяхме заедно, защото тя излезе в болничен. Не мога да кажа точно, но един месец със сигурност. Писмени заповеди там не се издават. Всичко се случва устно. Аз не съм подписвал заповед. Когато работех в София се подписвахме всички служители, че сме запознати със заповедта. Първите дни Р. Н. почти непрекъснато говореше по телефона. Заедно не сме живели. Бяхме седмица или две в хотела, но не помня точно.

Юрк. Л./юрк. Б. – Нямаме повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ Б. Б. Б. на въпроси на прокурора:

В деня когато ме извикаха ми показаха заповедта, че утре трябва да съм в [населено място]. Нямах възможност за даване на съгласие. Аз се подписах, че съм запознат, а

не че съм съгласен.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам други въпроси.

РАЗПИТЪТ приключи.

СЪДЪТ освободи от залата свидетеля Б. Б. Б. и пристъпи към разпит на свидетеля Г. Л. С..

СВИДЕТЕЛЯТ Г. Л. С. на въпроси на адв. И. и съда:

Аз съм съпруг на Р. Н.. През 2017 г. беше преместена в [населено място]. Не се чувстваше добре. Тогава дъщеря ми беше 2-ри клас. Наложих се да ходи на психолог, защото плачеше непрекъснато. Съпругата ми беше за около един месец в [населено място], като събота и неделя не можеше да си идва, защото е трябвало да са на разположение. Ходил съм два пъти, за да може детето да я види. Около месец беше там. Детето страдаше за майка си. Липсваше ѝ майка ѝ. Наложих се да си взема отпуск, за да я гледам. Съпругата ми беше притеснена, всяка вечер плачеше по телефона. Аз съм полицаи в сектор „Специализирани полицейски сили“, давам дежурства и работя на ненормиран работен ден. Началникът ми влезе в положение и ме пусна отпуск, защото нямаше кой да ми гледа детето. Не си спомням точно, но мисля, че Р. започна работа през 2011 г. От това преназначаване има последици, както за нея, така и за детето. Имаме второ дете, което е на 4 години и когато се роди, сестра ѝ каза – „Мамо, ако пак те изпратят, кой ще я гледа“. С повечето доктори, с които жена ми се консултира ѝ казаха, че има проблеми с щитовидната жлеза, което се отключва от стрес. Беше около един месец в [населено място], след това влезе в болница и беше в болничен. Болничните бяха оспорвани и се наложи да мине през ТЕЛК и НЕЛК, за да ѝ ги потвърдят. Тя работеше с желание, но искаше да се отказва.

Адв. И. – Нямам повече въпроси.

СВИДЕТЕЛЯТ Г. Л. С. на въпроси на Юрк. Л. и юрк. Б.:

Р. беше в [населено място] около един месец. Нямахме възможност да се прибира, аз ходих два пъти. Мисля, че третата събота от месеца или последната я пуснаха, но тя се прибра и влезе в болница. Детето ни беше 2-ри клас и ходеше на училище целодневно до 16:00 часа. Аз, ако съм дневна смяна съм сутрин от 07:00 ч. вечер до 19:00 ч. Когато няма нищо, редовно даваме дежурства по 16 часа. В момента работи на същото място и е доволна. Проблемите идваха от друго място. Заплата получава редовно.

Юрк. Л./юрк. Б. – Нямаме повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам въпроси.

РАЗПИТЪТ приключи.

СЪДЪТ освободи от залата свидетеля Г. Л. С..

СТРАНИТЕ /поотделно/: - Няма да сочим други доказателства. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ счете, че делото е изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА ДЕЛОТО.

Адв.И. – Моля да уважите исковата молба. Причинените имуществени вреди се изразяват в заплатено гориво, настаняване в хотел и наем на жилище за периода, в който се е намирала в служебно правоотношение. Пътували са с личен автомобил и е нормално да има разходи за гориво. По делото е приложена касова бележка. Не се събраха доказателства, че им е било осигурено на служителите настаняване в служебна квартира. Те са били принудени да си плащат разходите, които са направили. Заплатата на един държавен служител не позволява за целия период от

време да живеят в хотел. Представени са доказателства за наетото жилище. В резултат на отрицателните изживявания, явяващи се пряка последица от издаването на заповедта, воденето на съдебен процес пред две съдебни инстанции, рефлектира върху физическото и психическото здравословно състояние на доверителката ми. Причинени са неимуществени вреди на доверителката ми по отношение на семейството и детето ѝ. Моля да уважите иска в пълен размер. Моля за срок за писмени бележки. Претендирам разноски в размер на 820 лева, за което представям списък.

Юрк. Л./юрк. Б. – Оспорваме подадения иск. Намираме същия за неоснователен. Считаме, че претендираните имуществени и неимуществени вреди са недоказани по размер. Поддържаеме представения писмен отговор по делото. Представения фискален бон за зареждане на горивото считаме за неотносим към делото, тъй като от него е видно, че е издаден в 9:01 часа, а служителите в 08:30 часа са застъпили на работа в [населено място]. Възразяваме и по отношение на претендираната законна лихва. Съгласно чл.111, б. „в“ от ЗЗД вземанията за лихви се погасяват с изтичането на три годишна давност. Считаме исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000 лева за неоснователна. Моля за срок за писмени бележки. Претендираме юрисконсултско възнаграждение. Правим възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ - Моля за постановяване на съдебно решение, с което исковата претенция по отношение на претендираните имуществени вреди оставите без уважение и отхвърлите изцяло като неоснователна и недоказана, по отношение на претенцията за претърпени неимуществени вреди, моля да я уважите изцяло като основателна и доказана. По отношение на претендираните към нея лихви считам, че възражението за погасяване по давност е основателно.

СЪДЪТ предоставя 7-дневен срок на страните за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:46 часа.

С Ъ Д И Я:

СЕКРЕТАР: